

नामादेवताका अग्निदेवताका वा तत्र याज्यादि २, १२, १, ३, ४, ५, ६, ७, ८, ९, १० । सर्वाश्च एता दर्शपौर्णमासतिकर्तव्यताकाः । पशुगुणके कर्मणि पशोरुभयतोऽन्यतरतो वा पशुकाभेष्टः सा च आग्नेयी आग्नावैष्णवी वा आश्व० श्रौ० सू० २, १, २, ३, ४ सू० । तस्यामितिकर्तव्यतायाज्यादि तदुत्तरसूत्रजातेरुक्तम् । विध्यपराधप्रायश्चित्तीयः ३, १०, १, सू० विध्यपराधस्वरूपकारणप्रदर्शनपूर्वकं तत्करणप्रकारादि तदुत्तरसूत्रजौर्दर्शितम् । वोरुणीष्टः तत्प्रकारादि ३, १२, ५, प्रातःकालातिपत्तौ प्रातरिष्टः तत्र देवतादि ३, १२, १, २, आर्च्यश्रुपात्रे च स वैष्टिः ३, १२, १५ निमित्तभेदेर्था प्रायश्चित्तौ देवताभेदादि ३, १२, १६, आरभ्य आध्यायात् सूत्रैरुक्तम् । उखासम्भरणीयेष्टः तद्देवतादि ४, १, २, १ २६ सू० । दोक्षाप्रयोजनेष्टः दोक्षणीया नाम तत्रदेवतादि ४, २, १, १८, सू० पर्यन्तेनोक्तम् । प्रायश्चित्तेष्टः तत्र देवतादि ४, २, १ सूत्रादौ । आतिथ्येष्टः तत्र देवतादि ४, ५, १ सूत्रादौ । उदयनीयेष्टः तद्देवतादि ६, १, ४, १, सूत्रादौ उदयनीयेष्टः तद्देवतादि ६, १, ४, १, २३, सूत्रादौ । अन्याः पुनराधेयेष्टिप्रभृतयोऽपि इष्टयः विस्तरभयाद्धोक्ताः आकरेण दृष्ट्याः ।

शत० ब्रा० १, ६, २, १२, इष्टिकरणप्रकारविशेषो दर्शितः यथा । “स यदीष्टिं कुर्वीत सप्रदश सामिधेनीरनुब्रूयादुपांशु देवता यजति तद्गीष्टिरूपं, मूर्द्धन्यतौ याज्यानुवाक्ये स्थातां वार्तप्रायज्यभागी, विराजौ संयाज्ये” “अग्नेरिष्टिमभिधाय अथ पृथक् प्रयोक्तव्याया आग्नेयेष्टेर्विशेषिकमङ्गजातमाह । यदीष्टिं दर्शपूर्णमासाभ्यां पृथगेव कुर्वीत प्रधानदेवता उपांशु यजेत तदुपांशुत्वं कास्येष्टिरूपं खलु । मूर्द्धन्यतौ “अग्निर्मूर्द्धा” “भुवो यच्चस्य” इत्येते । (यजु० १२, १४, १५,) मूर्द्धन् शब्दवत्यौ प्रधानस्य याज्ये खिष्टकथाज्यापुरोऽनुवाक्ये, विराजौ विराट्कन्दस्ते “प्रदो अग्ने” “इमो अग्ने” इत्येते (यजु० १७, ७६, ७७, ) भवतः” भा० दर्शपौर्णमासयागं कृत्वा प्रायश्चित्तेष्टिः कर्तव्या तत्प्रकारः शत० ब्रा० ११, १, ३, १, दर्शितो यथा । “पौर्णमासेनेद्वा इन्द्राय विष्टधेऽनुनिर्वपति तेन यथेष्ट्यैव यजत आमावासेनेद्वा अदित्यै चरुमनुनिर्वपति तेन यथेष्ट्यैव यजते । स यत्पौर्णमासेनेद्वा इन्द्राय विष्टधेऽनुनिर्वपति तेन यत्सर्वो यज्ञ इन्द्रस्यैवेतेनो हास्यैतत् सेन्द्रं हविर्भवत्येतेन सेन्द्रो यज्ञोऽयं यद्विष्टधे त्वेति सर्वा उ हि ऋधो

नाष्टाः पौर्णमासेन हन्ति २ । अथ यदामावासेनेद्वा अदित्यै चरुमनुनिर्वपत्यैव वै सोमो राजा देवानामन्नं यच्चन्द्रमाः स यत्सर्व एतां रात्रिं न परस्तात् पश्चाद्दृष्टे तेनैतदनुष्टेव हविर्भवति तेनाप्रतिष्ठितमियं वै पृथिव्यदितिः सेयमद्वा सेयं प्रतिष्ठितेतेन हास्यैतद्वेव हविर्भवत्येतेन नाप्रतिष्ठितमेतन्नु तद्यस्मादनुनिर्वपत्यैव तस्मादनुनिर्वपेत् ४ । स यत्पौर्णमासेनेद्वा इन्द्राय विष्टधेऽनुनिर्वपति सेन्द्रो मे यज्ञोऽसदिति सर्वा वै यज्ञ इन्द्रस्यैव स यत्सर्वो यज्ञ इन्द्रस्यैवेतेनो हास्यैतत् सेन्द्रं हविर्भवत्येतेन सेन्द्रो यज्ञः ४ । अथ यदामावासेनेद्वा अदित्यै चरुमनुनिर्वपत्यामावास्यं वा अनुनिर्वाप्यं पौर्णमासेन वा इन्द्रो हवमहंस्तथा एतद्दृत्वं जम्बुपे देवा एतद्भविरनुनिरवपन् यदामावास्यं किमनुनिर्वाप्येऽनुनिर्वपेदिति तस्मादनुनिर्वपेत् ५ । स यत् पौर्णमासेनेद्वा अथान्यद्भविरनुनिर्वपत्यामावासेनेद्वाधान्यद्भविरनुनिर्वपति द्विषन्तं ह स भ्रातृव्यं प्रत्युच्छ्रयतेऽथ यः पौर्णमासेनैव पौर्णमासीं यजत आमावासेनामावास्यामसपत्ना हैवास्यानुपवाधा श्रीभवति ६ । पौर्णमासेन वै देवाः पौर्णमासीं यजमाना आमावासेनामावास्यां क्षिप्रएव पाप्मानमपावृत्तं क्षिप्रे प्रायाजन्त स यो हैवं विद्वान् पौर्णमासेनैव पौर्णमासीं यजत आमावासेनामावास्यां क्षिप्रएव पाप्मानमपहृते क्षिप्रे प्रजायते स यद्यनुनिर्वपेद्वाहृत्क्षिणां नादक्षिणं हविः स्यादिति ह्यहृददर्शपूर्णमासधोह्यैषा दक्षिणा यदन्वाहार्य इति न्वनुनिर्वाप्यस्याथाभ्युदितस्य ७” १ कर्णिकका । “अद्यामावासेति मन्यमान उपवसति । अथैव पश्चाद्दृष्टे स हैष दिव्यः श्वा, स यजमानस्य पशूनभ्यवेक्षते तदपश्यं स्यादप्रायश्चित्तिकृत एतस्मादु हैतद्गीषावचन्द्रमसादिति” १ । आयासुपसर्पन्ति । एतेनो हैतदुपतपदाचक्षते श्वलचित्तमित्येतस्य हैवैतदाचक्षते २ । यश्चान्द्रमस इति । चन्द्रमा वै सोमो देवानामन्नं तं पौर्णमास्यामभिषुण्वन्ति सोऽपरपक्षेऽप औपवीः प्रविशति पशवो वा अप औपधीरदन्ति तदेनमेतां रात्रिं पशुभ्यः संनयति ३ । सोऽद्यामावासेति मन्यमान उपवसति । अथैव पश्चाद्दृष्टे तद्यजमानो यज्ञपयादेति तदाहुः कथं कुर्यादित्वा यज्ञपयाद्यजताश्च न यजेताश्च इति यजेत हैव न ह्यन्यदपक्रमणं भवति श्वः-श्वः एवैव ज्यायातुदेति स आमागास्यविधेनैवेष्टायेष्टिमनुनिर्वपति तदहृद्वैव श्रौ वा ४ । तस्य त्रीणि हव्येति न्वन्ति । अग्नये पृथिव्येऽष्टाकपालं पुरोडाशम्, इन्द्राय हव्यं द्रुपकादयकपा-